Dosarul nr. 2c-79/2026
2-26004084-12-2c-15012026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, *în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă*, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „BETACON PLUS" S.R.L. împotriva „MAVO ESTATE" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 14 ianuarie 2026, „Betacon Plus" S.R.L., prin intermediul administratorului Botoșan Vadim, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Mavo Estate" S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, partea reclamantă a invocat că, la data de 03 martie 2025, între SRL „Betacon Plus" (furnizor) și SRL „Mavo Estate" (cumpărător) a fost încheiat contractul de furnizare nr. 03-03/2025. În executarea condițiilor contractuale, reclamantul a livrat pârâtului marfa (beton marfa), fapt confirmat prin documentele anexate la prezenta cerere, și anume: facturile fiscale/avizele de însoțire a mărfii; actul de conciliere a decontărilor reciproce din data de 22 decembrie 2025; lipsa unui termen stabilit de plată; natura juridică a sumei de 320 000,00 lei; condițiile contractului nu prevăd un termen concret de achitare a mărfii. Potrivit actului de conciliere la data de 29 octombrie 2025, valoarea totală a mărfii livrate în anul 2025 a constituit 537 010,00 lei. Achitarea a fost efectuată parțial, suma mărfii neachitate a constituit 320 000,00 lei.

Invocă că, în conformitate cu art. 861 alin. (1) din Codul civil al Republicii Moldova, în lipsa unui termen stabilit de executare, obligația bănească urmează a fi executată după înaintarea de către creditor a unei cereri de executare către debitor.

Prin urmare, specifică că, la data actului de conciliere menționat, suma de 320 000,00 lei nu reprezenta o datorie scadentă, ci valoarea mărfii neachitate aferente unei obligații al cărei termen de executare nu survenise. În vederea determinării momentului scadenței obligației, la data de 29 octombrie 2025, reclamantul a transmis pârâtului o

cerere scrisă de achitare a sumei de 320 000,00 lei - contravaloarea mărfii neachitate. După recepționarea cererii, pârâtul a efectuat o plată parțială, ca urmare suma obligației neexecutate s-a redus la 180 000,00 lei. După expirarea termenului de 7 zile prevăzut de art. 861 alin. (1) Cod civil, calculat din momentul recepționării cererii, respectiv din data de 11 noiembrie 2025, pârâtul a intrat în întârziere juridică în executarea obligației bănești.

Menționează reclamanta că, având în vedere neexecutarea integrală a obligației, la data de 12 noiembrie 2025, reclamantul a transmis pârâtului o somație prealabilă privind achitarea sumei de 180 000,00 lei. Somația a fost recepționată în mod corespunzător de către pârât. A fost satisfăcută parțial de către pârât, prin achitarea benevolă a sumei de 80 000,00 lei, în rest, a fost lăsată fără satisfacere. După recepționarea somației, pârâtul a achitat suplimentar suma de 80 000,00 lei, fapt confirmat prin documentele de plată anexate la dosar și prin actul de conciliere a decontărilor din 22 decembrie 2025. Astfel, conform calculului financiar al obligației, marfa neachitată conform actului de conciliere din 29 octombrie 2025 constituie 320 000,00 lei; după cerere a fost achitată suma de 140 000,00 lei; suma solicitată prin somație constituie 180 000,00 lei; suma achitată după somație constituie 80 000,00 lei; datoria rămasă constituie 100 000,00 lei.

La fel, partea reclamantă notează că, din momentul expirării termenului de 7 zile prevăzut de art. 861 alin. (2) Cod civil, respectiv din data de 11 noiembrie 2025, pârâtul se află în întârziere în executarea obligației bănești. Astfel, în conformitate cu art. 16, art. 874, art. 901, art. 934 și art. 942 Cod civil, reclamantul este în drept să solicite încasarea dobânzilor de întârziere.

La momentul depunerii prezentei acțiuni, reclamantul solicită dobânzi în cuantum minim - 1 (un) leu, cu mențiunea că mărimea finală a dobânzilor va fi precizată și concretizată pe parcursul examinării cauzei, în funcție de durata efectivă a întârzierii.

În conformitate cu art. 94 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, cheltuielile de judecată urmează a fi puse în sarcina pârâtului.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile expuse mai sus solicită admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul părții pârâte în beneficiul reclamantului a datoriei în mărime de 100 000,00 lei; dobânzii de întârziere pentru neexecutarea obligației bănești în cuantum de un leu, cu dreptul de a preciza cuantumul final al acestora pe parcursul examinării cauzei; încasarea cheltuielilor de judecată, și anume: 201,20 lei - compensarea cheltuielilor pentru taxa de timbru; 4 051,20 lei - compensarea cheltuielilor pentru taxa de stat aferentă examinării acțiunii; 110,00 lei - compensarea cheltuielilor pentru serviciile Agenției Servicii Publice; 54,00 lei - compensarea cheltuielilor poștale.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2026, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată

înaintată de „Betacon Plus” S.R.L. împotriva „Mavo Estate” S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată. S-a comunicat potențialului reclamant „Betacon Plus” S.R.L. despre necesitatea înlăturării inadvertențelor admise prin depunerea unei cereri în acest sens și anume: să prezente traducerea în modul stabilit de lege, și anume în limba română, a cererii de chemare în judecată și înscrisurilor în limba rusă anexate la cererea de chemare în judecată în două exemplare (contractul nr. 03-03/2025-1 din 3 martie 2025; somația de plată a mărfii livrate; pretenția nr. 18 din 12 noiembrie 2025; procura din 12 ianuarie 2026; ordinul nr. 1 din 12 ianuarie 2026; cererea de aplicare a măsurilor de asigurare din 14 ianuarie 2026), acordându-i pentru aceasta un termen rezonabil de 05 zile calendaristice din momentul primirii copiei de pe încheierea în cauză. S-a explicat potențialului reclamant „Betacon Plus” S.R.L. că, în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea nu va fi considerată depusă şi împreună cu actele anexate va fi restituită. (f.d. 46-48)

Prin încheierea instanței din 30 ianuarie 2026, s-a primit spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată înaintată de „Betacon Plus” S.R.L. împotriva „Mavo Estate” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 85-85 verso)

Partea reclamantă și partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă. (f.d. 90, 91)

La 6 martie 2026, reprezentantul părții pârâte „Mavo Estate” S.R.L., administratorul Lungu Victor, a depus prin intermediul poștei electronice, referință (f.d. 92-99), în susținerea căreia s-a indicat că la data de 14 ianuarie 2026, „Betacon Plus” S.R.L., prin intermediul administratorului Botoșan Vadim, a înaintat în instanță cererea de chemare în judecată către „Mavo Estate” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată. Prin cererea de chemare în judecată, intimatul „Betacon Plus” S.R.L. a solicitat: să oblige „Mavo Estate” S.R.L. să plătească compania „Betacon Plus” S.R.L. datoria principală în sumă de 100 000,00 lei; să oblige „Mavo Estate” S.R.L. să plătească compania „Betacon Plus” S.R.L. dobândă pentru executarea obligațiilor bancare în cuantum de 1,0 MDL (un leu), cu dreptul de a preciza valoarea finală a dobânzilor pe parcursul examinărilor cauzei; să oblige „Mavo Estate” S.R.L. să achiziționeze în favoarea companiei „Betacon Plus” S.R.L. următoarele cheltuieli de judecată: 201,20 lei - dreptul de despăgubire pentru plata taxei de timbru; 4 051,20 lei - dreptul de despăgubire pentru plata taxei judiciare de examinare a acțiunilor; 110,00 lei - dreptul de despăgubire pentru cheltuieli judiciare privind serviciile Agenției Servicii Publice; 54,00 lei - dreptul de despăgubire pentru cheltuieli poștale. „Betacon Plus” S.R.L. a anexat la cererea de chemare în judecată actul de verificare dintre

„Betacon Plus” S.R.L. și „Mavo Estate” S.R.L. la data de 22 decembrie 2025 (акт сверки расчетов) în care este indicată datoria „Mavo Estate” S.R.L. în mărime de 100 000 (una sută mii) lei. La data de 27 ianuarie 2026, pârâta a efectuat plata a 100 000 (una sută mii) lei în adresa reclamantei, fapt confirmat de ordinul de plată nr. 33 din 27 ianuarie 2026, astfel stingând datoria față de reclamantă. La momentul efectuării plății, pârâta nu cunoștea despre înaintarea pretenției în instanța de judecată de către reclamantă, de altfel nici nu avea de unde afla deoarece cererea încă nu era primită pe rol. Reclamanta a fost informată imediat despre plata efectuată de către pârâtă și despre stingerea datoriei, însă reclamanta deși știa despre acest fapt nu a retras cererea de chemare în judecată până a fi primită pe rol și nu a retras nici cererea de asigurare a acțiunii ceea ce denotă că a acționat cu rea credință, contrar prevederilor articolul 61 din Codul de procedura civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. În caz de folosire cu rea-credință a drepturilor procedurale, instanța de judecată, la cererea părții interesate, obligă partea vinovată să repare prejudiciul cauzat. Participanții la proces care exercită drepturile procedurale în mod abuziv se sancționează de către instanța de judecată cu amendă în mărime de până la 50 de unități convenționale.

Invocă pârâta că, potrivit art. 11 Cod civil, (1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Astfel, consideră că, cererea de chemare în judecată cererea de chemare este nefondată și neîntemeiată și urmează a fi respinsă de instanța de judecată. Întru susținerea acestui fapt menționează că, la momentul punerii pe rol a cererii de chemare în judecată, „Mavo Estate” S.R.L. nu are nici o datorie, or, „Mavo Estate” S.R.L. a achitat suma de 100 000,00 lei până la data intentării cauzei civile (achitarea a fost efectuată la 27 ianuarie 2026, iar cauza s-a intentat la 30 ianuarie 2026).

Conform art. 166 Cod de procedură civilă, (1) Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată. (2) În cererea de chemare în judecată se indică: d) esența încălcării sau a pericolului de încălcare a drepturilor, libertăţilor sau intereselor legitime ale reclamantului, pretenţiile lui; e) circumstanțele de fapt şi de drept pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţiile şi toate probele de care acesta dispune în momentul depunerii cererii; e[1]) lista probelor

anexate; e[2]) lista probelor reclamate; e[3]) cererile de reclamare a probelor, efectuare a expertizei, numire/recuzare a expertului, alte cereri formulate; f) pretenţiile reclamantului către pârât; g) valoarea acţiunii, dacă aceasta poate fi evaluată; h) date despre respectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară dacă pentru un astfel de litigiu îndeplinirea procedurii este prevăzută de lege sau de contractul părţilor; i) documentele anexate la cerere. Astfel, în lipsa circumstanțelor de fapt și de drept, reclamanta nu are dreptul de a încasa 100 000 lei, deoarece i-a încasat până la intentarea cauzei.

Totodată, menționează că, solicitarea de încasare a dobânzii de întârziere este neîntemeiată deoarece plata sumei de bază a fost efectuată până la intentarea cauzei, iar în cererea prealabilă nu este solicitarea de încasare a dobânzii de întârziere de 1 leu.

Potrivit art. 875 alin. (1) - (2) Cod civil, în cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe obligații de aceeași natură, iar prestația executată nu este suficientă pentru stingerea tuturor obligaţiilor, sub rezerva dispozițiilor alin.(6), se stinge obligaţia pe care o indică debitorul în momentul executării. Dacă debitorul nu face o astfel de indicație, creditorul poate, într-un termen rezonabil şi prin notificarea debitorului, imputa executarea asupra uneia sau, după caz, mai multor obligații, la alegerea sa.

Partea pârâtă atrage atenția că, la data de 27 ianuarie 2026, când a efectuat plata, nu cunoștea despre existența a mai multor pretenții, (plus că cauza a fost pusă pe rol după efectuarea plății), astfel suma achitată a fost suficientă pentru închiderea creanței. Reclamanta invocă în susținerea cererii art. 901, 934 din Codul civil cu privire la producerea prejudiciului prin neexecutare, însă fără a comunica în ce constă prejudiciul, nu sunt probe care ar confirma producerea acestuia, deși sarcina probațiunii aparține reclamantului conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă: (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Urmare a celor comunicate pretenția urmează a fi respinsă.

Menționează că, reclamantul a efectuat cheltuieli nerezonabile: plata datoriei a fost efectuată până la primirea în procedură a cererii, astfel reclamantul trebuia să retragă acțiunea și taxa de stat se restituia.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În contextul în care instanța urmează să respingă pretenția principală de încasare a sumei de 100 000 (una sută) mii lei, deoarece nu există nici o datorie (ea a fost achitată

până la intentarea cauzei) urmează să respingă și pretențiile de încasare a cheltuielilor de judecată, inclusiv de încasare a taxei de stat în mărime de 4 051,20 lei (taxa de stat din valoarea acțiunii). Or, cheltuielile de judecată se compensează doar când se admite acțiunea.

Atrage atenția că, reclamantul nu poate pretinde încasarea cheltuielilor de judecată cu trimitere la prevederile art. 97 din Codul de procedură civilă, privind renunțarea la acțiune pe motivul executării benevole, deoarece executarea a avut loc până la intentarea cauzei nu după intentarea acesteia. Or, art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că, dacă reclamantul renunță la pretenții din cauza faptului că au fost satisfăcute benevol de către pârât după intentarea acțiunii, instanța, la cererea reclamantului, îl obligă pe pârât să compenseze acestuia toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv suma cuvenită pentru asistență juridică.

Menționează că, reclamanta cunoștea că pârâta va efectua plata, inclusiv când a fost efectuată plata, deoarece a fost informată telefonic, plus că a văzut bani în cont, și totuși a înlăturat neajunsurile sau nu a retras cererea până la intentarea cauzei, ori potrivit codului civil taxa de stat se restituie dacă reclamanta retrage cererea de chemare în judecată până la intentarea cauzei sau nu înlătură neajunsurile și cererea se scoate de pe rol și se restituie taxa de stat.

Conform art. 89 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, taxa de stat plătită se restituie, parțial sau integral, în cazul restituirii cererii în temeiul art. 170 alin. (1) și art. 171 alin. (2).

Potrivit art. 170 alin. (1) lit. i) și alin. (4) Cod de procedură civilă, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă reclamantul își retrage cererea înainte de emiterea încheierii privind intentarea procesului. Restituirea cererii de chemare în judecată nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeiuri dacă reclamantul a lichidat încălcările.

Conform art. 171 Cod de procedură civilă, După ce constată că cererea a fost depusă în judecată fără a se respecta condiţiile art. 166 şi 167 alin. (1) lit. a), b), c) şi e), judecătorul emite, în cel mult 5 zile de la repartizarea cererii, o încheiere pentru a nu se da curs cererii, comunicând persoanei care a depus cererea acest fapt de încălcare şi acordându-i un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă persoana care a depus cererea îndeplinește în termen toate cerințele enumerate în încheierea judecătorului, cererea se consideră depusă la data prezentării inițiale în judecată. În caz contrar, ea nu se consideră depusă şi, împreună cu actele anexate, se restituie reclamantului printr-o încheiere judecătorească ce poate fi atacată cu recurs

În concluzie, pârâta specifică că, nu este temei de încasare a cheltuielilor de

judecată, ori reclamanta cunoștea că pârâta a executat benevol plata datoriei până la intentarea acțiunii, și urma să depună cerere de retragere a acțiunii și cheltuielile de judecată avea să-i fie restituite. Se observă că reclamanta a acționat cu rea-credință și în consecință nu are temei de încasare a cheltuielilor de judecată de la pârâtă, or potrivit art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună- credință de drepturile lor procedural.

Referitor la cheltuielile de traducere sunt neîntemeiate, or, actele traduse din limba rusă în limba română sunt actele emise de însăși reclamantă (cererea prealabilă, cererea de chemare în judecată, contractul înaintat de reclamantă ca prestator și doar aderat de pârâtă în calitate de beneficiar). Este o problemă a reclamantei, care este o societate comercială fondată în Republica Moldova, de cetățeni ai Republicii Moldova care nu vor să cunoască limba de stat. Cu atât mai mult că societatea comercială se consideră un profesionist, care trebuie să respecte cadrul legal și să presteze serviciile, să ofere actele în limba română.

Art. 3 alin. (2) din Codul civil, prevede că are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate.

Atrage atenția că, cererea prealabila tot este în limba rusă, deși pretențiile ar trebui să fie înaintate în limba de stat, în limba română.

Referitor la cheltuieli judiciare privind serviciile Agenției Servicii Publice de comandare a extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice al „Mavo Estate” S.R.L. sunt cheltuieli irațională ale reclamantei care nu pot fi imputate pârâtei. Reclamanta trebuia să solicite de la pârâtă extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice și pârâta avea să-l ofere, dar așa solicitare nu a survenit din partea reclamantei. Astfel comandarea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice „Mavo Estate” S.R.L. de la I.P. „Agenția Servicii Publice” în lipsa refuzului „Mavo Estate” S.R.L. de a fi eliberat, constituie o cheltuială neîntemeiată care nu poate fi imputată „Mavo Estate” S.R.L.

Urmare a celor expuse, solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată și neîntemeiată.

La 12 martie 2026, administratorul „Betacon Plus” S.R.L. - Botoșan Vadim a depus prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală o cerere privind precizarea pretențiilor din cererea de chemare în judecată. (f.d. 110-110 verso)

În susținerea cererii s-a indicat că, la data de 14 ianuarie 2026, reclamantul a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Mavo Estate” S.R.L. privind încasarea datoriei rezultate din contractul de furnizare, a dobânzii pentru întârzierea executării obligației

bănești și a cheltuielilor de judecată. Prin încheierea instanței din 16 ianuarie 2026, cererea de chemare în judecată a fost lăsată fără mișcare, cu indicarea necesității prezentării traducerilor documentelor în limba de stat. În executarea încheierii menționate, reclamantul, la data de 27 ianuarie 2026, a achitat serviciile biroului de traduceri în sumă de 2280 (două mii două sute optzeci) lei, fapt confirmat prin factură, document de plată și factură fiscală. Traducerile documentelor au fost obținute și prezentate instanței la data de 29 ianuarie 2026, împreună cu cererea de înlăturare a neajunsurilor. Totodată, la data de 27 ianuarie 2026, însă după achitarea de către reclamant a serviciilor biroului de traduceri, pârâtul a achitat suma datoriei principale în cuantum de 100 000 lei. Astfel, datoria principală a fost stinsă de către pârât după sesizarea instanței de judecată de către reclamant, fapt ce confirmă temeinicia înaintării acțiunii și existența întârzierii în executarea obligației bănești.

Conform art. 942 alin. (2) din Codul civil al Republicii Moldova, creditorul are dreptul să solicite dobândă pentru întârzierea executării obligației bănești.

Dobânda pentru întârziere a fost calculată pentru perioada 12 noiembrie 2025 – 27 ianuarie 2026, adică până la data stingerii datoriei principale, și constituie 3 120,55 lei.

Conform art. 94 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată suportate de partea în favoarea căreia este pronunțată hotărârea judecătorească se încasează de la cealaltă parte.

În conformitate cu principiul procesual al repartizării cheltuielilor de judecată, precum și cu practica judiciară formată, executarea benevolă a obligației după depunerea cererii de chemare în judecată nu îl exonerează pe debitor de obligația de a compensa cheltuielile de judecată, deoarece anume încălcarea obligației de către acesta a constituit motivul adresării creditorului în instanța de judecată.

Sumele supuse încasării: dobânda pentru întârzierea executării obligației bănești: 3120,55 lei; cheltuieli de judecată: 4051,20 lei - taxă de stat; 201,20 lei - taxă de timbru; 110,00 lei - cheltuieli pentru serviciile Agenției Servicii Publice; 54,00 lei - cheltuieli poștale; 2 280,00 lei - cheltuieli pentru traducerea documentelor.

Reieșind din cele expuse, solicită admiterea cererii privind precizarea pretențiilor din cererea de chemare în judecată; constatarea că datoria principală în sumă de 100 000 lei a fost achitată benevol de către pârât după depunerea cererii de chemare în judecată, fapt ce nu îl exonerează de obligația de a achita dobânda pentru întârziere și cheltuielile de judecată; încasarea de la „Mavo Estate” S.R.L. în beneficiul „Betacon Plus” S.R.L. a sumei de 3 120,55 lei cu titlu de dobândă pentru întârzierea executării obligației bănești și 6 696,40 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Aprecierea judecătorului:

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei, în

raport cu normele legale aplicabile speței, judecătorul consideră acțiunea întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

În susţinerea soluției de admitere a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretenţiile şi obiecțiile părţilor, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 2762 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Obiectul raportului juridic litigios îl formează neexecutarea de către „Mavo Estate” S.R.L. a obligației de plată a mărfii (beton) recepționate în baza facturilor fiscale.

Potrivit art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu art. 316 alin. (1) al Codului civil, actul juridic poate fi încheiat

verbal, în scris sau în formă autentică.

Potrivit art. 858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Reglementări similare fiind prescrise şi în dispozițiile art. 774, 775, 776 din Codul civil, stipulând că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligației. În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Reieșind din materialele cauzei, se constată că, la 3 martie 2025, între „Betacon Plus" S.R.L. în calitate de furnizor, și „Mavo Estate" S.R.L. în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul nr. 03-03/2025-1. (f.d. 13-15, 39-40)

Potrivit pct. 1.1. - 1.3. din contractul menționat, obiectul prezentului contract îl constituie betonul comercial de diferite mărci, denumit în continuare „Marfa", iar „Cumpărătorul" acceptă și achită marfa în condițiile stabilite de prezentul contract (Anexa nr. 1). Valoarea totală a contractului depinde de volumul efectiv livrat și furnizat cumpărătorului. Comanda cumpărătorului urmează a fi efectuată cu cel puțin 3 zile înainte de livrarea mărfii. Furnizorul, la rândul său, se obligă să livreze marfa în termen de 72 de ore cumpărătorului. Marfa se livrează de către furnizor cu amânarea plății pe termen de 14 zile calendaristice, în limita unei sume de până la 500 000 (cinci sute mii) lei.

Conform pct. 5.1. – 5.3. din același contract, recepționarea mărfii de către cumpărător de la furnizor se efectuează conform documentelor de însoțire prezentate și în conformitate cu regulile de recepție a mărfurilor din punct de vedere cantitativ și calitativ. Pentru verificarea cantității betonului, cumpărătorul are dreptul să cântărească marfa primită pe orice cântar de verificare. În cazul în care cumpărătorul nu a utilizat acest drept, furnizorul nu acceptă reclamații privind cantitatea betonului livrat. În cazul neconformității calității mărfii, furnizorului i se înaintează o reclamație în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării mărfii de către cumpărător.

Potrivit pct. 9.1 din contract, prezentul contract intră în vigoare din momentul semnării de către ambele părți și este valabil până la 31 decembrie 2025.

Respectiv, se atestă că, întru executarea condițiilor contractuale „Betacon Plus" S.R.L. a livrat „Mavo Estate" S.R.L., marfa (beton) în sumă de 537 010,00 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la materiale cauzei și actul de verificare privind deconectările reciproce pentru perioada 1 ianuarie 2025 – 28 ianuarie 2026. (f.d. 16-26,

106)

Potrivit art. 93 alin. (16) al Codului fiscal, factură fiscală este formularul tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Conform art. 108 alin. (5) din Codul fiscal, dacă factura fiscală este eliberată sau plata este primită până la momentul efectuării livrării, data livrării se consideră data eliberării facturii fiscale sau data primirii plății, în dependență de ce are loc mai înainte.

Prin urmare se reține că, potrivit art. 309 alin. (3) din Codul civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părţi.

Conform prevederilor art. 312 al Codului civil, consimțământul este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic şi este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

Astfel, obligația trebuie executată cu bună-credință, buna-credință fiind o cerință legală, potrivit căreia părțile contractante trebuie să-şi execute obligațiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinței lor reale.

Judecătorul reține că, reieșind din conținutul contractului litigios, nu a fost stabilit un termen concret de achitare a mărfii.

Astfel, se impune a fi notat că, potrivit art. 861 alin. (1) – (2) din Codul civil, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricând. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiție faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Totodată, judecătorul a stabilit că, ținând cont că „Mavo Estate” S.R.L. a achitat parțial pentru marfa livrată (beton), suma de 217 010,00 lei, prin cererea de plată pentru bunurile livrate nr. 15 din 29 octombrie 2025, „Betacon Plus” S.R.L. a solicitat „Mavo Estate” S.R.L. achitarea sumei restante pentru livrarea mărfii în mărime de 320 000,00 lei. (f.d. 27, 65)

Așadar, se reține că, după recepționarea cererii, „Mavo Estate” S.R.L. a efectuat o plată în urma căreia valoarea obligației neexecutate s-a redus la suma de 180 000,00 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor din 11 noiembrie 2025. (f.d. 34)

Subsecvent, se denotă că, întrucât obligația contractuală nu a fost executată integral, la 12 noiembrie 2025, „Betacon Plus” S.R.L. a expediat în adresa „Mavo Estate” S.R.L., cererea prealabilă prin care a solicitat achitarea sumei de 180 000,00 lei. (f.d. 30-30

verso, 69-70)

După recepționarea somației, partea pârâtă „Mavo Estate” S.R.L. a efectuat încă o plată în contul datoriei, în urma căreia, valoarea obligației neexecutate s-a redus la suma de 100 000,00 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor din 22 decembrie 2025. (f.d. 35)

În același timp, se denotă că, dat fiind faptul că, pârâta „Mavo Estate” S.R.L., nu și-a îndeplinit integral obligațiile contractuale neachitând în acest sens datoria pentru marfa livrată, la 14 ianuarie 2026, reclamanta „Betacon Plus” S.R.L., prin intermediul administratorului Botoșan Vadim, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Mavo Estate” S.R.L. solicitând încasarea datoriei în mărime de 100 000, lei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, judecătorul consideră imperios de a specifica că, după înaintarea acțiunii în judecată, partea pârâtă „Mavo Estate” S.R.L. a achitat în beneficiul reclamantei, în contul stingerii datoriei, suma de 100 000,00 lei, fapt confirmat prin copia autentificată a ordinului de plată nr. 33 din 27 ianuarie 2026. (f.d. 116)

Astfel, la 12 martie 2026, partea reclamantă „Betacon Plus” S.R.L. a depus prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală o cerere privind precizarea pretențiilor din cererea de chemare în judecată, solicitând încasarea din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante a dobânzii pentru întârzierea executării obligației bănești în mărime de 3 120,55 lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 4051,20 lei; taxa de timbru în sumă de 201,20 lei; cheltuieli pentru serviciile Agenției Servicii Publice în mărime de 110,00 lei; cheltuieli poștale în sumă de 54,00 lei și cheltuieli pentru traducerea documentelor în mărime de 2 280,00 lei. (f.d. 110-110 verso)

Referitor la cerința privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 3 120,55 lei, judecătorul o consideră întemeiată din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Potrivit art. 874 alin. (1) al Codului civil, în cazul în care, conform legii sau

contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În speță s-a stabilit cu certitudine că, partea pârâtă nu și-a onorat obligațiile sale pecuniare în termen, beneficiind integral de executarea corespunzătoare din partea părții pârâte.

Astfel, examinând calculul dobânzii de întârziere prezentat de partea reclamantă, judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante dobânda de întârziere în mărime de 3 120,00 lei. (f.d. 111).

Judecătorul remarcă că, partea pârâtă „Mavo Estate" S.R.L. nu a prezentat instanţei probe incontestabile, pertinente şi admisibile în sensul art. 121 şi 122 din Codul de procedură civilă, care ar respinge argumentele invocate și probele prezentate de partea reclamantă, or, conform art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Argumentul părții pârâte, potrivit căruia la data de 27 ianuarie 2026, când a achitat suma de 100 000,00 lei, nu ar fi avut cunoștință despre existența altor pretenții, este lipsit de temei. Or, judecătorul constată că partea pârâtă a semnat facturile fiscale și a recepționat marfa livrată fără a formula rezerve. Mai mult, aceasta a primit două somații prin care a fost notificată expres despre datoria acumulată și obligația de plată. În aceste condiții, susținerile pârâtei nu pot fi primite, iar dobânda de întârziere solicitată de reclamantă este justificată.

Referitor la argumentul părții pârâte ce se referă la faptul că prin cererea prealabilă reclamanta nu a solicitat achitarea dobânzii, judecătorul îl consider nefondat, or, dobânda de întârziere a fost calculată pentru perioada ulterioară, când partea pârâtă a fost pusă în întârziere după înaintarea somației de plată.

Cât privește alegațiile pârâtei cu privire la faptul că pretențiile reclamantei nu sunt întemeiate deoarece „Mavo Estate" S.R.L. a achitat datoria până la adresare în instanța de judecată, judecătorul notează că acestea sunt în contradicție cu constatările menționate supra, or, cererea de chemare în judecată a fost înregistrată în instanța de judecată la 14 ianuarie 2026, iar suma de 100 000,00 lei a fost achitată de către „Mavo Estate" S.R.L. la 27 ianuarie 2026, fapt ce rezultă din ordinul de plată nr. 33 din 27 ianuarie 2026. (f.d. 105)

Totodată, se impune a fi specificat că, judecătorul nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca

necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, judecătorul menționează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Concomitent, se atestă că, prin cererea de chemare în judecată, partea reclamantă a solicitat compensarea din contul părții pârâte a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 4 051,20 lei, taxa de timbru în sumă de 201,20 lei achitate la depunerea cererii de chemare în judecată, precum și cheltuieli de judecată formate din: cheltuieli de traducere în mărime de 2 280,00 lei, cheltuieli pentru serviciile ASP în mărime de 110,00 lei și cheltuieli poștale în mărime de 54,00 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretenţiile reclamantului.

Reieșind din prevederile art. 97 alin. (2) al Codului de procedură civilă, dacă reclamantul renunță la pretenții din cauza faptului că au fost satisfăcute benevol de către pârât după intentarea acţiunii, instanţa, la cererea reclamantului, îl obligă pe pârât să compenseze acestuia toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv suma cuvenită pentru asistență juridică.

Potrivit cu art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform pct. 1.1.3. din Anexa nr.1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, […] cuantumul taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acţiunii este de 50001–1500000 lei […] constituie 2050 lei + 3% din valoarea acţiunii care depășește 50001 lei.

În conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului

constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac. (2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezenta lege. (3) Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile şi instituțiile publice în acţiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public naţional. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei. *Notă*: Se declară neconstituțional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul” din teza a doua a art. 2 alin. (2) conform Hot. Curţii Constituţionale nr. 20 din 26.09.2024, în vigoare 26.09.2024.

Astfel, se atestă că, prin ordinul de plată nr. ********** din 22 decembrie 2025 se confirmă că, „BETACON PLUS” S.R.L., la depunerea acțiunii, a achitat taxa de timbru în mărime de 201,20 lei, iar prin ordinul de plată nr. *****61 din 22 decembrie 2025 se confirmă că, „BETACON PLUS” S.R.L., la depunerea cererii de chemare în judecată, a achitat taxa de stat în mărime de 4 051,20 lei. (f.d. 2, 3)

Pornind de la temeinicia pretențiilor patrimoniale invocate, ținând cont de prevederile art. 97 alin. (2) al Codului de procedură civilă și de faptul că partea pârâtă a satisfăcut benevol pretenţiile reclamantei ce țin de suma datoriei de bază în mărime de 100 000,00 lei după intentarea prezentei acțiuni, judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante cheltuielile de judecată în mărime de 3 754,20 lei, formate din taxa de stat și taxa de timbru.

Totodată, se atestă că, suma de 498,20 lei achitată cu titlu de taxă de stat a fost achitată în surplus față de obligația legală.

La fel, se reține că, „BETACON PLUS” S.R.L. a suportat cheltuieli legate de traducere în mărime de 2 280,00 lei fapt confirmat prin copia autentificată a ordinului de plată nr. 3*****1 din 27 ianuarie 2026, nota de plată nr. 15 din 27 ianuarie 2025 și factura fiscală Seria nr. EBF*****817 din 29 ianuarie 2026; cheltuieli poștale în mărime de 54,00 lei fapt confirmat prin chitanțele de plată nr. **********550 din 30 octombrie 2025 și nr. **********5011 din 12 noiembrie 2025 și cheltuieli pentru servicii ASP în mărime de 110,00 lei fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 3*****7 din 19 noiembrie 2025 (f.d. 28, 31, 36, 112, 123, 125), iar în total 2 444,00 lei, sumă ce urmează a fi încasată din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale

dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Sintetizând cele elucidate și constatate, judecătorul ajunge la concluzia de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de „BETACON PLUS” S.R.L. împotriva „MAVO ESTATE” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94, 97, art. 238-241 și art. 2762 - 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă „BETACON PLUS” S.R.L. împotriva „MAVO ESTATE” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea penalității și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la „MAVO ESTATE” S.R.L. în beneficiul „BETACON PLUS” S.R.L. dobânda de întârziere în sumă de 3120,55 (trei mii una sută douăzeci lei și 55 bani) lei; cheltuielile pentru serviciile ASP și serviciile poștale în sumă totală de 164,00 (una sută șaizeci și patru) lei; cheltuielile pentru serviciile de traducere a actelor în sumă de 2280,00 (două mii două sute optzeci) lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat și taxa de timbru în sumă totală de 3754,20 (trei mii șapte sute cincizeci și patru lei și 20 bani) lei, *iar în total suma de 9318,75 (nouă mii trei sute optsprezece lei și 75 bani) lei.*

În rest, pretențiile din acțiune, în partea în care excedă cuantumul taxei de stat dispuse spre încasare prin prezenta hotărâre, se resping ca fiind neîntemeiate, or, suma de 498,20 lei a fost achitată în surplus.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Galina CIOBANU